

Alkotmánybíróság
1535 Budapest Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróság 2019. október 3-án kézhez vett IV/1162-5/2019. ügyszámú tájékoztatása alapján, csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján alkotmányjogi panaszomat a törvényes határidőn belül, közvetlenül az Alkotmánybíróságra terjesztem elő

alkotmányjogi panaszomat

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Tatabányai Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 4.P.20.011/2018/23. sz. végzését, a Győri Ítéltábla Pkf. V.25.758/2018/2. számú jogerős végzését és a Kúria Pfv.V.20.347 /2019/2. számú felülvizsgálati végzés alap-törvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

A kérelem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének a XXVIII. cikk (1) be-
kezdése (tisztességes eljáráshoz való jog), ezzel összefüggésben a **tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog sérelme** [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés], továbbá az Alaptörvény

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítvány szövege Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés(ek) pontos megjelölése (döntések száma, közigazgatási hatósági határozat bírósági felülvizsgálata esetén az eljáró hatóságok megneve-zése, döntése(ik) száma, az ügyben eljáró valamennyi bíróság megnevezése és a bírói döntések száma). A tényál-lás és a pertörténet rövid ismertetése.

- Az első fokon eljáró Tatabányai Törvényszék 10.P.20.281/2010/35. számú ítélete kristály-tisztán a 2002. április 15 előtti megsemmisített jogi norma „licence” szemlélet alkalmazása volt. Nevezetesen, a Törvényszék szerint az adásvételi szerződésben és a hatósági bizonyít-ványban foglalt **9 jegyű ANTSzföldrajzi praxisazonosító kód ellenére** sem a működtetési jog, sem a működtetési engedély nem kötődik a konkrét, megvásárolt körzetemhez, és feladat ellá-tási szerződés hiányában az Önkormányzat jogosult tartósan betöltetlenné nyilvánítani a meg-vásárolt körzetemet helyettes beállításával. Működési engedélyt kérni, és lefoglalni a praxi-som finanszírozását. Kiüresítve ezzel a megvásárolt vagyoni értékű jogomat, majd megpá-lyáztatni.
- A másodfokon eljáró Győri Ítéltábla Pf.IV.20.117/2012/ 12. szám alatt hozott jogerős ítéletében elismerte ugyan, hogy a háziorvosi működtetési jog konkrét körzethez kötődik, de a továbbiakban mégsem vette figyelembe a helyettesítésre vonatkozó Vhr. 10. § (1) bekezdés utalásán keresztül a 4/2000. EüM Rendelet 7. § (2) bekezdést, ami a mindenkor háziorvosnak rendeli kizárólagosan a helyettes beállítását, mert e bekezdés előírja azt is, hogy neki kell fi-nanszíroznia az általa korábban megjelölt helyettesítő orvost. Ami egyet jelent azzal, hogy **a helyettesítés is a megvásárolt tulajdonjog gyakorlás tartalmi eleme**. Hiába az akadályozta-tás részletezésében a Vhr. 2. §.(3) bekezdésben **első helyen említi a keresőképtelenséget**, ami miatt nyilvánvalóan, finanszírozási szerződés hiányában nem lehet keresőképeségről beszél-ni, mégis úgy értelmezte az Ítéltábla, hogy a vagyoni értékű jogom kiüresítése jogszerűen történt a III. rendű alperes Önkormányzat önkényes helyettes beállításával. Hivatkozta a fel-adat ellátási szerződés szükségességét az ítélet 5. oldalán, azonban ilyen joghely soha nem szerepelt a 18/2000. (II.25.) Kormányrendeletben. A 29/2006. (VI.21) ABH VII/2. bekezdé-

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 1 6 2 - 7 / 2019	
Érkezett: 2019 NOV 07.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	

sében a rendesbíróóságokkal ellentétesen, az Alkotmány 35. § (2) bekezdésbe ütközőnek mondta ki az Alkotmánybíróság, ha az Öotv.Vhr. 13. § (3) bekezdése a feladat ellátási szerződésre vonatkozna. Ezzel viszont **négy, az Alkotmánybíróság által kimondott alapjogaimat sértette meg** az első – másodfokon eljáró bíróság. Mindvégig elismerve, hogy a tulajdonjogom változatlanul fennáll, ennek ellenére Alkotmány – Alaptörvénysértően kártérítést mégsem ítélt meg.

Láthatóan mind a két rendesbíróóság a körzetem megpályáztatásának tudatában volt. Ezzel elismerte, hogy megsemmisített jogi norma szerint folyt úgy az első, mint a másodfokú eljárás! Ennek megsértése az előbb említett önkormányzati lépésekkel állampolgári alapjog sértő.

- a Kúria, a felülvizsgálati kérelmemet Gfv. VII.30108/2013. szám alatt formai okokra történő hivatkozással tárgyalás nélkül elutasította. Arra hivatkozva, hogy Ügyvédemnek az első lapon felzet formájában történt aláírását nem fogadta el.
- Alkotmányjogi panaszindítvány terjesztettem elő 2013. november 25. keltezéssel az Alkotmánybíróságra. Ugyanúgy esetenben, mint a 28/2006. (VI.21.) AB Határozat alapjául szolgáló Zalaegerszegen 2002. június 10-én indult bázakerettyei perben, ott is az alperesek az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdés a) pontját hivatkozták: „*A helyi képviselőtestület a) önkormányzati ügyekben önállóan szabályoz, és igazgat, döntése kizárólag törvényességi okból vizsgálható felül*”. Ezt azzal indokolták, hogy „*Álláspontunk szerint a praxistörvény mint feles törvény nem tartalmazhat eltérő rendelkezést az 1990. évi LXV. tv. (Ötv) mint kétharmados törvénnyel szemben. A praxisjog elidegenítésével kapcsolatos önkormányzati döntési jogosultságot, és az önkormányzatok alkotmányos döntési jogát nem korlátozhatja semmilyen törvény*”. Nem vették azonban figyelembe, hogy ez a meghatározás nem zárja ki az Alkotmány számos joghelyének a megsértését.

A 2006-os működtetési joggal foglalkozó 28/2006.(VI.21), 29/2006. (VI.21.), a 63/2006. (XI.23.), valamint a 297/B/2005. (2006.XI.27.) Alkotmánybírósági Határozatokban hivatkozott, jogilag akkor releváns Alkotmány 9. § (1), a 13. § (1) (2) bekezdésekben foglalt **magántulajdon védelmét és a tulajdonhoz való jogot**, a 70/B. § (1) bekezdésben foglalt **munkához és a foglalkozás szabad megválasztásához ezzel a jövedelemszerzéshez való jogot**, a 2. § (1), 7. § (2) bekezdéseiben foglalt **jogállamiságot**, a 8. § (2), a 35. § (2), a Jat. 1.§.(1-2) bekezdésekben foglaltak a **jogforrási hierarchiát**, és a 70/A. § (1) bekezdésben foglalt **diszkrimináció tilalmát** is sérti az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozás. Összesen 7 §-t az Alkotmányban és a Jat 1. § (1-2) bekezdését sértette ez a hivatkozása a Bázakerettyei Önkormányzatnak, amit a most említett AB Határozatok tartalmaznak.

A bázakerettyei önkormányzatnak ez a 2002. november 14-i irata megtalálható az Alkotmánybíróság irattárában, mert a 2013. november 25. keltezésű alkotmányjogi panaszindítványomnak ez az 1. számú melléklete.

Az Alkotmánybíróság felhívására 2014. június 23-i keltezéssel jogi képviselőm útján kiegészítést nyújtottam be. E beadványom 2. oldalán az előbb említett megsértett alkotmányos joghelyeket a 2012-től bevezetett Alaptörvény azonos tartalmú joghelyeivel is párosítottam. Sajnos beadványomra azóta sem kaptam választ.

- 2014. szeptember 10-én 13.P21.075/2014. számon perújítást kezdeményeztem a fél éven belül birtokomba jutott, 2014. januártól közhiteles OALI állásfoglalása alapján, mely szerint is az Öotv. 3.§.(5) bekezdése értelmében **a munkavégzésében akadályozott orvosnak is praxisjoggá alakul a működtetési joga**. „*A területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvosok működtetési joga az új rendelkezések hatálybalépésének napjától praxisjognak minősül, amely jog arra a körzetre terjed ki, ahol a háziorvos 2012. január 1-jén területi ellátási kötelezettséggel háziorvosi ellátást nyújt, ideértve a munkavégzésben akadályozott, működtetési*

joggal rendelkező orvost is" (6. sz. melléklet). A 9. sz. melléklet értelmében az Öotv. 1.§.(2) és a 2. § (2) bekezdés alapján: „Működtetési engedély csak praxisjog birtokában adható a 2000. évi 2-es tv 1. § (2) bekezdés szerint”. Ugyanez a 63/2006.(XI.23.) alapmegállapítása, amelyet az alappertől kezdődően számtalanszor hivatkoztam: „az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény nem teszi lehetővé működtetési jog engedélyezését a háziiorvosi körzet betöltetlensége címén olyan esetben, ha az ott működő orvos működtetési joga nem szűnt meg”. A 10. sz. mellékletben a lefolytatott bűnügyi adatkérés során elismerte e Veszprémi Regionális ÁNTSZ, hogy a működtetési jog megszerzését (megvásárlását) figyelmen kívül hagyva adtak ki folyamatosan működtetési engedélyeket, így a helyemen tartózkodó II. rendű alperes is a működtetési jogom megvásárlásának kikerülésével, csak így juthatott hozzá egy ennek alapján közjogilag érvénytelen működtetési engedélyhez. Ezen kívül ismertettem a NAV-al való jogi ütközését is a jelen helyzetnek tekintve, hogy az eddig lefolytatott rendesbíróságok eljárásai megszüntették a 8 órás adóköteles jogom eladásának hiányában a munkavégzési és az adózási lehetőségemet.

- 2014. október 27-én 13.P.21.239/2014. számra át lett lajstromozva az ügy, és november 19-én tárgyalás nélkül elutasította a Törvényszék. Állítása szerint a közhiteles OALI fél éven belül birtokomba jutott 6. és 9. számú mellékletek tartalmi egybevetése, valamint a törvénysértést bizonyító 10. sz. mellékletben a bűnügyi adatkérés által igazolt vagyoni értékű jogom ÁNTSZ működtetési engedéllyel történt eltulajdonítása ellenére „nem jelölt meg konkrét új tényt”, annak ellenére, hogy a vagyoni értékű jogom eltulajdonítását ezek a mellékletek egyértelműen bizonyítják.
- 2014. december 24-én a Győri Ítéltáblán fellebbezést terjesztettem elő. Részletes fellebbezésem a 2015. január 12-i beadványom tartalmazza. A Győri Ítéltábla Pkf.V.25.163/2015/2. számú végzésében kellő megalapozottság hiányában elutasított.
- 2015. szeptember 23-án felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő a Kúriára. Ezt a Kúria a Pfv.III. 22.047/2015/2. számú végzésében hivatalból utasította el a Pp. 270. §-ának (2)-(3) bekezdései szerint.
- 2017. december 12-én a Tatabányai Törvényszéken perújítási kérelmet terjesztettem elő. Részletesen előadtam perújítási indokaimat, azonban az elsőfokú bíróság 4.P.20.011/2018/23. sz. végzésében kérelmemet, a becsatolt fél éven belül keletkezett iratok ellenére, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasította. Figyelmen kívül hagyva a részletezett alapjogi sérelmeimet is.
- 2018. szeptember 7-én a Győri Ítéltáblára nyújtottam be fellebbezést. Ebben összesen 8 tényállástévesztést jelöltem meg, mely a perújítás alapjául szolgálhatott. A Pkf.V.25.758/2018/2. számú végzésében helyben hagyta az első fokú végzést
- Felülvizsgálati kérelmemet a Kúria a Pfv. V.20.347/2019/2. számú végzésében a Pp. 273.§ (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással elutasította.

A tényállás és a pertörténet rövid ismertetése: 2008. december 14-én megvásároltam I. számú felnőtt háziiorvosi praxis működtetési jogát. 2009. március 4. jogerővel hatósági bizonyítványt kaptam arra, hogy folyamatosan alapellátást kell nyújtanom ebben a praxisban önálló orvosi tevékenység néven. Azonban a III. rendű alperes feladat ellátási szerződéskötés megtagadására hivatkozással a mai napig sem engedett be a körzetembe, meggátolva ezzel a tulajdonjog gyakorlásomat. Megpályáztatta a betöltött státuszomat, és a tulajdonszerzés nélküli, így alapellátás nyújtásra jogosulatlan II. rendű alperesnek adta át a joggyakorlásomat. A feladat ellátási szerződés hivatkozás az akkor hatályos törvények és az Alkotmánybíróság által jogállamiság és magántulajdon sértése miatt 2006-ban megsemmisített jogi norma. En-

nek összefoglalása a jelen alkotmányjogi panaszom 8. számú melléklete. A 63/2006.(XI.23.) ABH az Abtv. 43. § (1) bekezdésére hivatkozással kimondta, hogy nem hivatkozható bírósági eljárásban a megsemmisített jogi normát megtestesítő feladat ellátási szerződés e Határozat kihirdetése napjától. A 28/2006.(VI.21.) ABH az Abtv. 43. § (4) bekezdésre hivatkozással pedig azt hirdette ki, hogy a megsemmisített jogi normát megtestesítő feladat ellátási szerződés visszamenő hatállyal az Ötv. bevezetésének napjáig semmis, így visszamenően sem hivatkozható.

Mind ez idáig hiába próbálkoztam, hogy a rendesbíróságok figyelembe vegyék azt, hogy 2000-től új jogi norma van érvényben, ezért az Alkotmánybíróság által is kihirdetve a törvénysértésen túl Alkotmány - Alaptörvény és jogállamiság ellenes a feladat ellátási szerződést jelentő megsemmisített jogi norma párhuzamos, egymással összekevert jogi szemléletének alkalmazása a rendesbíróságok részéről.

Ezzel az alkotmányjogi panaszbeadványomban megjelölt Magyarország Alaptörvényének a XXVIII. cikk (1) bekezdését (tisztességes eljáráshoz való jog), továbbá az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését (tulajdonhoz való jog) sértik, ami megalapozza a 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése és a 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) (2) és 27. §-okban foglaltak értelmében az alkotmányjogi panaszt.

Az 1-7 sz. mellékletek a [REDACTED] körzetemmel kapcsolatos közokiratok, Adásvételi szerződés, a Hatósági Bizonyítványom, a Központi Nyilvántartási Adatlapom, [REDACTED] 2010. január 20-án kelt 412-3/2010. iktatószámú igazolása, a NAV szerzési illeték kiszabása együttesen igazolják, hogy megvásároltam [REDACTED] praxis működtetési jogát, erre hatósági bizonyítványt kaptam 2009. március 4-i jogerővel. Együttesen igazolják azt, hogy megvásároltam a [REDACTED] praxisom működtetési jogát, és ezt a NAV Illetékosztály igazolásai értelmében soha nem adtam el senkinek. A NAV e praxis megvásárlását tartja nyilván az Illeték Osztályán, és az illetéket is erre szabta ki. Nem utcajegyzék nélküli, sehova sem köthető (TEK) nélküli működtetési jogra.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítvány szövege Megjegyzés: Annak előadása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette, vagy az nincs számára biztosítva.

Az alkotmányjogi panasz eljárás megindításának feltétele alapvetően a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítése. A jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra.

Nyilatkozni kell azonban arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján ugyanis az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el.

A jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem. Nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az indítvány szövege Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés kézbesítése időpontjának és módjának pontos megjelölése. Nyilatkozat arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított 60 napos határidő elmulasztása esetén a mulasztás igazolására igazolási kérelem nyújtható be. A döntés közlésétől, illetve az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének bekövetkeztétől számított száznolcvan nap elteltével (objektív határidő) igazolási kérelem már nem terjeszthető elő [Abtv. 30. § (3)-(4) bekezdés].

1. A Tatabányai Törvényszék 4.P.20.011/2018/23. sz. végzését 2018. július 10-én,

2. A Győri Ítéltábla Pkf.V.25.758 /2018/2. számú végzését 2018. december 4-én

3. A Kúria a Pfv. V.20.347/2019/2. számú végzését 2019. május 6-án kaptam, mind a hármát elektronikusan, Ügyvédem útján.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítvány szövege Megjegyzés: Annak bemutatása, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait vagy érdekeit érinti. Polgári eljárásokban az alperes, a felperes, a beavatkozó, büntetőügyekben a terhelt érintettsége nem kíván külön bizonyítást, egyéb személyek esetében azonban az érintettséget az indítványban igazolni kell.

A háziorvosi működtetési jog 8 órás adóköteles főállás. A megélhetésem érdekében vásároltam meg milliókért ezt a praxist. Erre kaptam meg 2009. március 4-i jogerővel a Hatósági Bizonyítványomat, melynek tartalma alapellátás nyújtási kötelezettség, és a **Ket. 83. § (4)** bekezdése értelmében „A hatósági bizonyítvány tartalmát - az ellenkező bizonyításáig - mindenki köteles elfogadni. 115. § (4) „A hatóság döntése **nem változtatható meg és nem semmisíthető meg, ha d) kötelezettséget.. megállapító döntés jogerőre emelkedésétől. öt év eltelt**”.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének (tulajdonhoz való jog) megsértését igazolja az is, hogy a jog megvásárlásakor, az előzetes engedéllyel együtt **kialakul az úgynevezett abszolút szerkezetű jog** („engedélyben foglalt jog”: Öotv. 1. § '2 c'),

Prof. Barzó Tímea a „**Praxisjog**” című könyvében a 124. és 133-139. oldalon az alábbiakat hivatkozza: „Jogi szerkezetük szerint az alanyi jogok lehetnek abszolút vagy relatív jogok. Az abszolút jog a jogosult bizonyos érdekkörének zavartalanságát kívánja biztosítani mások behatása ellen”... A jogszabály az abszolút jogok tekintetében általában, és a dologi jogokra különösen csak a jogosultat határozza meg személy szerint és vele szemben **mindenki másst** tőrésre és tartózkodásra kötelez. .. A működtetési jogból eredő alanyi jogosítványok egy adott szolgáltatás nyújtására adnak kizárólagos lehetőséget és egyben kötelezettséget... Dologi jogokat szerződéssel sem alapítani, sem pedig tartalmukat a törvénytől eltérően megállapítani nem lehet... Dologi jogi jellemzője még a működtetési jognak az is, hogy **a jogosultat a törvény kizárólagos joggal ruházza fel arra vonatkozóan, hogy az adott háziorvosi körzetben, területi ellátási kötelezettséggel önálló háziorvosi tevékenységet végezzen. Az adott jogosultnak ezt a jogát mindenki köteles tiszteletben tartani és elismerni (abszolút jog).**

„A működtetési jognak **számos dologi jogi sajátossága** van, egyfajta *vagyonjogi státust* jelent, uralmi pozíciót, *abszolút jogot* biztosít a jogosult orvos számára.

A legtömörebb megfogalmazás szerint a **dologi jog**: a vagyoni berendezkedés joga. A dologi jog körébe a vagyonjogon belül az úgynevezett uralmi jogok tartoznak. Egy dolog feletti uralomról csak akkor beszélhetünk, ha a dologi jog a jogosult számára egyfajta **vagyonjogi státust biztosít**, és ezt az uralmi helyzetet (jogi pozíciót) mind a törvény, mind pedig az érdekelteken kívül **mindenki más elismeri**. A törvények pedig nemcsak elismerik, de minden kívülállóval szemben meg is védik az uralmi jogosult pozícióját. A dologi jog sajátosságait – uralmi jelleg, **védett státus**, viszonylag teljes jogi hatalom és kizárólagosság – a jogi szabályozás úgy foglalja egybe és azáltal biztosítja, hogy a dologi jog körébe tartozó vagyon jogokat mint abszolút jogokat szabályozza. A dologi jogviszonyok **abszolút szerkezete** a dologi jog legáltalánosabb és legfontosabb megkülönböztető ismérve.

Dologi jognak – Szladits szerint is – az olyan feltétlen (abszolút) jogokat nevezzük, amelyek a jogosultat valamely **dolog** tekintetében illetik meg. A jogszabály az abszolút jogok tekintetében általában, és a dologi jogokra különösen csak a jogosultat határozza meg személy szerint és vele szemben mindenki másst tőrésre és tartózkodásra kötelez.

Lenkovics Barnabás olyan meghatározását adja a dologi jognak, mely a fogalom valamennyi lényeges ismervét és jellegét tartalmazza: a dologi jog a jogrendszernek, azon belül elsősorban a magánjognak az a része, amely a személyek számára abszolút jogok keretében jogi uralmat biztosít a rendelkezésre álló vagyoni értékű javak felett, és ez által alapvetően meghatározza a társadalom vagyoni berendezkedésének arculatát. Dologi jogokat szerződéssel sem alapítani, sem pedig tartalmukat a törvénytől eltérően megállapítani nem lehet.

A működtetési jogot vizsgálva megállapítható, hogy ez egyrészt egy háziiorvosi körzethez, földrajzi területhez kapcsolódik, de – szemben a vadászati és halászati joggal - nem ezen földterület feletti rendelkezési jogon alapszik. Az adott földterületnek sem tulajdonosa, sem pedig birtokosa nem kell, hogy legyen az orvos ahhoz, hogy ott kizárólagos jogosítvánnyal gyakorolja területi ellátási kötelezettségen alapuló háziiorvosi tevékenységét. Másrészt a háziiorvos nem adhatja haszonbérbe praxisját, az egészségügyi alapellátó tevékenységet köteles személyesen végezni” (Prof. Barzó Tímea).

Az adásvételi szerződésemet a NAV hivatalból kérte be, a szerzési illeték kiszabása céljából. Ameddig el nem adom a praxisom működtetési jogát, a NAV Illeték Osztály arról tájékoztattott, hogy nem törölhetik a nevemről. Eladni nem tudom, mert azt a II. r. alperes elfoglalva tartja, lemondani pedig az Öotv. 2. § (4) bekezdése értelmében csak orvos családtag részére lehetne.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az indítvány szövege Megjegyzés: Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 29. §-ában foglalt két feltétel vagylagos. Az Alkotmánybíróság tehát külön-külön vizsgálja, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, és az egyik feltétel fennállása már megalapozhatja a 29. § szerinti befogadási feltétel teljesülését.

1. Arra a kérdésre, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e **bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet**, az a határozott válaszem, hogy igen, és ezt alapjogi okfejtéssel igazolom is az alábbiak szerint. Ugyanis a 28/2006.(VI.21) AB Határozatnak pontosan a jelen perben is szereplő jogi státuszok voltak a szereplői: [REDACTED] Önkormányzat, jogtulajdonos (ott özvegy utód) és egymásután több potenciális vásárló, azonban az Önkormányzat tulajdonszerzés nélkül akart orvost oda ültetni, és még a jog eladását is megakadályozta a jogutódnak. A per indítás után 6 évvel azonban **A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Gfv.XI.30.014/2008/3 számú felülvizsgálati eljárásában** pert vesztek.

A Nagykanizsai Városi Bíróság Elnöke, Dr. Kurta János (mivel a Vhr 4. § (3 a.) és 7. § (3) bekezdése), az önkormányzatok számára addig, a feladat ellátási szerződés hiányára hivatkozással az önálló orvosi tevékenység végzésére nézve úgy a működtetési jog gyakorlását, mint a jog eladását az önkormányzat beleegyezésének függvényévé tette, a feladat ellátási szerződés meglétére, illetve hiányára történő hivatkozással, ezért) 2003. február 24-én, az Alkotmánnyal és az Önálló Orvosi Törvénnyel való ütközésre hivatkozással kérte a feladat ellátási szerződés jogalapjául hivatkozott Vhr 4. § (3 a.) és 7. § (3) bekezdéseinek Alkotmányossági felülvizsgálatát: „A bíróság álláspontja szerint a 18/2000 (II.25.) Korm. rendelet hivatkozott paragrafusai alkotmányellenesek, mert sértik a jogállamiság lényegi ismervét jelentő jogbiztonságot, a jogalkotás rendjét. Az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal...

A bíróság álláspontja szerint **nincs szó a praxistörvény és az önkormányzati törvény közötti ütközésről**, hiszen a települési önkormányzat azon kötelezettsége, hogy gondoskodik az

egészségügyi alapellátásról, nem sérül, a törvény biztosítja, hogy a működtetési jog kizárólag a feltételekkel rendelkező személy részére legyen elidegeníthető”.

Didaktikailag fontos tudni, hogy ennek alapja [REDACTED] ügyvéd 2002. január 21-i 1.P.20.779/2002/10. számú előkészítő irata volt, amelyben a Jat. 3. §-ban szereplő „indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű és Alaptörvény ellenes” és ráadásul nem „ugyanabban a jogszabályban” szabályozott, az előbbi joghelyek alapján hivatkozott **feladat ellátási szerződés jogállamiság és magántulajdon sértését véleményezte**. De ezek a joghelyek még a jogtulajdonos magánszemély és annak szolgáltató jogalanyiségének összekeverését is magában foglalták. (alkotmányjogi panaszbeadványom 9. számú mellékletének 4-5 oldala szól részletesen erről, és a 28/2006. (VI.21.) AB Határozat kapcsolatáról).

Kiemelve onnan a lényeges bekezdést: „A Kormány túllépett a törvényi felhatalmazáson, és a **törvény céljával ellentétesen értelmezte a törvényt, lerontva a törvényhozói akaratot.** (Ráadásul **hibásan, hiszen abból a logikából indult ki, hogy az önkormányzatoknak az egészségügyi ellátásról való gondoskodáshoz kapcsolódó jogköre és a működtetési jog elidegenítésének jogköre két egymással konkuráló jogkör.** Ez az álláspont véleményem szerint azért téves, hiszen a jogszabály szerint csak olyan személy részére lehet elidegeníteni, aki megfelel a működtetési jog engedélyezésére nézve jogszabályban előírt szakmai feltételeknek. A működtetési engedély így csak azon személy részére adható ki, aki megfelelő szakmai képzettséggel rendelkezik, így az egészségügyi ellátás biztosítható)... A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 35. §. (2) bekezdése megállapítja: „a **Kormány rendelete* és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes.**”

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Gfv.XI.30.014/2008/3 számú felülvizsgálati ítéletében (alkotmányjogi panaszbeadványom 9. számú melléklet 8. oldal) mindezeket összegezve, a 28/2006.(VI.21) AB Határozatra alapozva mondta ki, hogy: „Az alperes ellátási kötelezettségéből az következik, hogy a szakmai elvárásoknak mindenben megfelelő, működtetési joggal rendelkező orvost foglalkoztassák, és ezzel tegyenek eleget az ellátási kötelezettségüknek. **Az önkormányzat önrendelkezési jogát nem lehet parttalan jogként értelmezni** úgy, hogy mindenféle ok nélkül megtagadhatja az önkormányzat az arra egyébként jogosult és megfelelő szakmai képesítéssel rendelkező személy foglalkoztatását.. A felülvizsgálati bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta, hogy az alperes részéről nem valósult-e meg joggal való visszaélés. A Ptk. 5. § (1) és (2) bekezdése értelmében a törvény tiltja a joggal való visszaélést. Joggal való visszaélésnek minősül a jog gyakorlása, ha az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem férő célra irányul, különösen, ha nemzetgazdaság megkárosítására, a személyek zaklatására, jogaik és törvényes érdekeik csorbítására, vagy illetéktelen előnyök szerzésére vezetne.

Ezért a perbeli esetben vizsgálni kellett, hogy az alpereseknek az a joggyakorlása, hogy minden indok nélkül utasították el a jogszabályi feltételeknek egyébként mindenben megfelelő orvos foglalkoztatását, **ezzel az alperesek megvalósították a joggal való visszaélést**, azaz magatartásuk ez okból jogellenesnek minősül.

A jogellenes magatartás és a felperest ebből eredően ért károsodás közötti **okozati összefüggés fennállta** tekintetében a felülvizsgálati bíróság mindenben egyetért az első fokú ítéletben e körben részletesen kifejtett indokokkal, ezért csupán utal az abban foglaltakra”.

Az ebben az ítéletben említett „**parttalan jogot**” egységében értelmezve 2002. április 15-ig a Vhr. 3. § (1) bekezdés 3. mondata, 2006. június 21-ig a 4. § (3a) és 7. § (3), november 23-ig a Vhr. 4. § (3d), bekezdésein nyugvó, magántulajdon védelmét és **a jogállamiságot sértő feladat ellátási szerződés** jelentette. Ezek Alkotmány és jogállamiság ellenességét mondta ki a 28/2006.(VI.21) és a 63/2006.(XI.23.) AB Határozat az Alkotmánybíróság és visszamenő hatállyal megsemmisítette őket.

A 63/2006.(XI.23.) AB Határozatnak egy [REDACTED] gyermekorvos ügye volt az alapja, akivel szerződést bontott az Önkormányzat [REDACTED] október 30-án, ezt követően úgy járt el, mintha tartósan betöltetlené vált volna a szerződésbontás pillanatában a doktornő praxisa, mert helyettest állított be. Ehhez előzetesen ÁNTSZ működési engedélyt kért egészségügyi szolgáltatásnyújtásra és ezzel az engedéllyel finanszírozási szerződést kötött a Pénztárral, majd pályáztatta a doktornő praxisát. A beültetett új orvosnak pedig (akinek nyilván nem volt működtetési joga) a MOK 2002. október 15-én egy másik orvosnak hatósági bizonyítványt adott ki, ami az én esetemmel megegyezően egy közjogilag érvénytelen működtetési engedély. Ezért mondta ki a 63/2006.(XI.23.) AB Határozatban az Alkotmánybíróság, hogy „Az Öotv. szerint a működtetési jog léte **nem függ** az önkormányzattal való megállapodástól”. Vagyis az ezt megtestesítő feladat ellátási szerződés „a felhatalmazás keretein való túllépést jelent és ezért sérti a jogállamiság elvét. A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt [Alkotmány 7. §. 2) bekezdése] – alkotmányellenességet eredményez. A jogállamiságból eredő jogbiztonság védelme, illetőleg más alkotmányos rendelkezések, így a jogforrási hierarchia jogalkotási alapelve alkotmányos védelemben részesül. E rangsornak megfelelően a magasabb szintű jogszabállyal az alacsonyabb szintű nem lehet ellentétes”.

Továbbá kimondta ugyanebben a határozatában az Alkotmánybíróság azt is, hogy „az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény **nem teszi lehetővé működtetési jog engedélyezését a háziorvosi körzet betöltetlensége címén olyan esetben, ha az ott működő orvos működtetési joga nem szűnt meg**”. A Vhr. 11. § (1) bekezdése is ugyanezt fejezi ki: „... önálló háziorvosi tevékenységet kizárólag működtetési joggal rendelkező... láthat el”. Ez azt jelenti, hogy tulajdonszerzés nélkül nem lehet érvényes hatósági bizonyítványt kiadni!

2. Arra a kérdésre, hogy az alkotmányjogi panasz **felvet-e alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést**, egyértelműen nyilatkoztam az alkotmányjogi panaszbeadványom 8-9. oldalán, amelyeket az általam már hivatkozott működtetési joggal foglalkozó 2006-ban született AB Határozatokban az akkori alkotmánybírók alapjogilag okfejtettek mind a négy állampolgári alapjog megsértésére kiterjedően. Ezen okfejtés kapcsán legalább 30, korábban született alkotmánybíróági határozatra hivatkoztak, és mind a négy 2006-ban született AB Határozatot ugyanazok (jelen panaszbeadványom 6. oldalán felemlített) az alkotmánybírók és kivétel nélkül, egységesen aláírták. Ezért itt csak utalok a panaszbeadványom 6. és 8-9. oldalán foglaltakra.

Annak igazolására, hogy az általam „állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés”, hivatkozom a 2019. július 4-i alkotmányjogi panaszbeadványom 11. számú, - ÖTM Önkormányzati Tájékoztató 2006. novembertől minden önkormányzat rendelkezésére álló, „**Az Alkotmánybíróság önkormányzatokat érintő döntései**” beadványomban - foglaltakra. Ez a per iratai között kezdetől fogva szerepelnek, ennek ellenére egyetlen alperes nem érthette a tartalmát, a rendesbíróságok pedig egyszerűen figyelmen kívül hagyták az Alkotmánybíróság ezirányú tájékoztatását. Alkotmánysértést elkövetve ezzel, mert az Öotv.Vhr. 4. § (3 d) bekezdés megsemmisítését követően a III. rendű alperes Önkormányzat, sem az ügyben eljáró bíróság nem hivatkozhat arra, hogy a jogilag nem is létező feladat ellátási szerződés hiánya miatt tartósan betöltetlené vált a körzet. Amibe tetszőlegesen, megkerülve az Öotv.Vhr. 3. § (1) bekezdés 2. mondatában foglalt kötelezettségét az önkormányzatnak azt ültet be az Önkormányzat, akit akar. Ez a mondat ugyanis kimondja az Önkormányzat részére, hogy: „**A működtetési jog megszerzése jogi feltétel az önkormányzat számára**”, hogy kivel köteles biztosítani az alapellátást, az Öotv.Vhr. 14. § (1) bekezdésben kötelezően foglalt rendelő átadásával.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §, 26. § (1) és 26. § (2) bekezdései alapján terjesztem elő alkotmányjogi panaszomat.

Bemutatom, és igazolom, hogy a 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése értelmében: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes **jogszabály alkalmazása folytán**” esetemben alaptörvény ellenes, megsemmisített jogi normát alkalmaztak a rendesbíróságok a perújítás során is, mert nem vették figyelembe azt, hogy a 2006-ban született AB Határozatok értelmében négyszeres állampolgári alapjoggal rendelkezik a felperesi személyem. Ugyanakkor a lentebb részletezettek értelmében az alperesek nem lehetnek perképesek a 28/2006. (VI.21.) AB Határozat és az ezt megelőző normakontroll vizsgálatkérés értelmében, amely alapján született meg a 28/2006.(VI.21.) AB Határozat.

Ebből eredően a 2011. évi CLI. törvény 27. § a) bekezdése értelmében: „*az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti*” a perújítási eljárásban eljáró rendesbírói jogalkalmazás az eljárásban résztvevő alperesek perképességének vizsgálata huányában.

A 2011. évi CLI. törvény 26. § (2) bekezdés érintettsége azon alapul, hogy a Kúria által bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, bár ez a Pp-re hivatkozással történt.

Az indítvány szövege Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26–27. §-ai alapján az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Amennyiben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését jelöli meg az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként, szíveskedjen figyelembe venni, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, amely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani.

Amennyiben indítványában az Alaptörvény Nemzeti hitvallására, valamint az Alapvetés vagy az Állam című részben található rendelkezésekre hivatkozik, vegye figyelembe, hogy ezek önmagukban általában nem biztosítanak jogot az indítványozó számára.

A most bemutatásra kerülő, az Alkotmánybíróság által 2006-ban megsértettnek kimondott 4 állampolgári alapjogot hozzárendeltem az Alaptörvény vonatkozó helyeihez. Álláspontom szerint is ezek nem önmagukban, hanem egységes egészükben biztosítanak jogot az alkotmányjogi panaszom benyújtására. Tekintettel arra is, hogy ezeket az okfejtéseket 2006-ban az Alkotmánybíróság sem 1-1 orvosra tette meg, hanem „a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyokra (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.).” (az ország háziorvosaira) nézve, a 29/2006.(VI.21) ABH-ban az Alkotmánybíróság, hivatkozva korábbi AB Határozatokra:

a) a magántulajdon védelmét és a tulajdonhoz való jogot, az Alkotmány 9. § (1), a 13. § (1) (2) bekezdésekben foglalt értelmében:

Alkotmány 9. § (1) „Magyarországon a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.”

13. § (1) „A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.”

ALAPTÖRVÉNY XIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Alkotmány 13. § (2) „Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

ALAPTÖRVÉNY XIII. cikk (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

b) a munkához és a foglalkozás szabad megválasztásához ezzel a jövedelemszerzéshez való jogot. az Alkotmány a 70/B. § (1) bekezdésben foglalt értelmében:

Alkotmány 70/B. § (1) „A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a munkához, a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához”.

ALAPTÖRVÉNY NEMZETI HITVALLÁS¹ Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.

M) cikk (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. **Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben,** és védi a fogyasztók jogait.

XII. cikk

(1) **Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz.** Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

(2) Magyarország törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy **minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson.**

c) a jogállamiságot kimondó Alkotmány 2. § (1), 7. § (2) bekezdéseiben foglalt, és ezzel összefüggésben a **jogforrási hierarchia** rendjének betartását előíró, Alkotmány 8. § (2), a 35. § (2), a Jat. 1.§.(1-2) bekezdésekben foglaltak értelmében:

Alkotmány 2. § (1) „A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

ALAPTÖRVÉNY ALAPVETÉS B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Alkotmány 7. § (2) „A jogalkotás rendjét törvény szabályozza.”

ALAPTÖRVÉNY R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. (2) **Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.**

Alkotmány 8. §(2) „A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és köteleességekre vonatkozó szabályokat **törvény** állapítja meg, **alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.**”

ALAPTÖRVÉNY SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikk

(1) **AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.**

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

ALAPTÖRVÉNY II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Alkotmány 35. § (2) „A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz. Ezeket a miniszterelnök írja alá. **A Kormány rendelete és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes.** A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

A Jat. szabályai: „1. § (1) A jogalkotó szervek a következő jogszabályokat alkotják: a) az Országgyűlés törvényt, → b) → c) a Kormány rendeletet, → d) a miniszterelnök és a Kormány tagja miniszteri rendeletet, → e) → f) az önkormányzat rendeletet.

(2) E rangsornak megfelelően **az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.**”

ALAPTÖRVÉNY 18. cikk

- (1) A miniszterelnök meghatározza a Kormány általános politikáját.
- (2) A miniszter a Kormány általános politikájának keretei között önállóan irányítja az államigazgatásnak a feladatkörébe tartozó ágazatait és az alárendelt szerveket, valamint ellátja a Kormány vagy a miniszterelnök által meghatározott feladatokat.
- (3) A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

d) a diszkrimináció tilalmát kimondó Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése:

Alkotmány 70/A. § (1) „**A Magyar Köztársaság biztosítja** a területén tartózkodó **minden személy számára** az emberi, illetve **az állampolgári jogokat**, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

ALAPTÖRVÉNY XV. cikk

- (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
- (2) **Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.**

Amennyiben indítványában a hátrányos megkülönböztetés tilalmára [az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdésére] hivatkozik, szíveskedjen figyelembe venni, hogy az Alkotmánybíróság egyenlőséggel kapcsolatos gyakorlat szerint alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – személyi körben lehetséges. Célszerű azt is megjelölni, hogy mely jog tekintetében áll fenn a megkülönböztetés, és hogy e jogot az Alaptörvény biztosítja-e. Hátrányos megkülönböztetés jellemzően akkor állhat fenn, ha a szabályozás lényeges eleme tekintetében nem azonos az alanyok elbírálása, jogaik és kötelezettségeik meghatározása. Amennyiben az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként a tisztességes eljáráshoz való alapjogot kívánja megjelölni, vegye figyelembe, hogy az Alaptörvény különbséget tesz tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] és tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] között.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése (tisztességes eljáráshoz való jog), ezzel összefüggésben a **tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog sérelme** [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés],

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

I.

A tisztességes eljáráshoz való jog és a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog sérelme [Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés és Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés]

Az Alaptörvény különbséget tesz tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés] és tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés] között.

Erre való tekintettel alkotmányjogi panaszom első oldalán a Magyarország Alaptörvényének XXVIII. Cikk (1) bekezdését jelöltem meg, és panaszbeadványom 13-15 oldal felső harmadáig ezt részletesen ki is fejttem. Emellett a 12. oldal aljától a 13. oldal felső harmadáig Magyarország Alaptörvényének XXIV. Cikk (1) bekezdését, a tisztességes hatósági eljáráshoz való igényt is okfejttem. Ebből idézve a legfontosabb részleteket:

Az Emberi Jogok Európai Bírósága irányadó gyakorlata – EJEE 6. cikk

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkében szabályozza a tisztességes eljáráshoz való jogot. Ezzel kapcsolatban az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) következetes gyakorlata alapján megállapítható, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogot a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni. **A jogállamiság elvének egyik alapvető aspektusa a jogbiztonság** (Okyay és mások kontra Törökország, § 73).

Továbbá az EJEE hangsúlyozta a tisztességes eljáráshoz való jog védelmének körében, hogy az eljáró bíróságoknak mindenkor a hatásköri szabályukat betartva kell eljárniuk. Ugyanis a bíróság, amely mindenfajta magyarázat nélkül, a vonatkozó szabályokat szándékosan megszegve túllépi a hatáskörét, nem tekinthető „törvény által létrehozott bíróságnak” a kérdéses eljárásban (Sokurenko és Strygun kontra Ukrajna, §§ 27-28).

A tisztességes eljáráshoz való jog vizsgálata körében az EJEB amellelt foglalt állást, hogy a tisztességes eljárás követelményeinek teljesülését az eljárás egészének értékelése alapján lehet megállapítani. Az, hogy egy eljárás tisztességes volt-e, az eljárás egészének vizsgálatával állapítható meg (Ankerl kontra Svájc, § 38; Centro Europa 7 S.R.L. és di Stefano kontra Olaszország [GC], § 197). 178. Ezzel együtt bizonyos feltételek mellett minden, az eljárás tisztességességével kapcsolatos hiányosság orvosolható az eljárás egy későbbi szakaszában, akár egy azonos szintű (Helle kontra Finnország, § 54), akár egy magasabb szintű bíróság által (SchulerZraggen kontra Svájc, § 52; vö. Albert és Le Compte kontra Belgium, § 36; Feldbrugge kontra Hollandia, §§ 45-46). 179. Mindenesetre akkor, **ha** a hiányosság a legmagasabb bírói fórum tekintetében áll fenn – például mert **nincs lehetőség reagálni az e bíróság elé terjesztett megállapításokra** –, **sérül a tisztességes tárgyaláshoz való jog** (Ruiz-Mateos kontra Spanyolország, §§ 65-67). Egy eljárási hiba csak akkor orvosolható, ha az érintett döntést felülvizsgálhatja egy független bírói fórum, amely teljes hatáskörrel rendelkezik és biztosítja a 6. cikk 1. bekezdésében foglaltak érvényesülését. E tekintetben a fellebbviteli bíróság felülvizsgálati hatáskörének terjedelme a fontos, amit az ügy körülményeinek fényében kell vizsgálni (Obermeier kontra Ausztria, § 70).

Nem hagyható figyelmen kívül a bíróságok eljárási kötelezettségeivel kapcsolatban, hogy a 29/2006.(VI.21.) ABH. V/4. bekezdésben az Alkotmánybíróság elvi élel állapította meg azt, hogy: „**Az Öotv. a működtetési jogot új jogként hozta létre**”. Ebből eredően kizárólag a hozzá rendelt Öotv.Vhr. szabályozhatja a gyakorlatban az alapellátást nyújtó orvos személyét Au

Öotv-t és az Öotv.Vhr-t 2006. november 23-tól kezdődően a 63/2006. (XI.23) AB Határozatával harmonizált az Alkotmánybíróság a 2002. április 15. hatállyal beiktatott módosított Önálló Orvosi Törvénnyel. Ennek a 2. § (1) (2) bekezdésében a „rendeletben meghatározott házi-orvosi körzet” 2002. július 1-től kötelezi úgy az önkormányzat – ÁNTSZ – Pénztárt, mint a rendesbíróságokat, hogy a 2006. november 23-tól kezdődően jogegységet teremtve az Öotv. és Öotv.Vhr. között, kizárólagos – Alkotmányban és Alaptörvényben foglalt – jogosultsággal biztosítsák a jogtulajdonos alapellátás nyújtását. Ezek a 2006-ban született, működtetési joggal foglalkozó AB Határozatok az Alkotmány számos ponton történt megsemmisítése miatt véglegesen, és visszamenő hatállyal megsemmisítették az önkormányzati munkáltatói jogkör tartalmú szerződéskötés lehetőségét, ezzel a rá hivatkozást a rendesbíróságokon.

Az Abtv. 39. § (1) bekezdése értelmében: „Az Alkotmánybíróság döntése mindenkre nézve kötelező”. A rendesbíróságok azonban ezt figyelmen kívül hagyták, ez által felperesi személyem Alaptörvényben szereplő garanciális állampolgári alapjogaitól fosztottak meg.

A 2019. július 4-i panaszbeadványom 5. oldalán hivatkoztam, hogy a 96/2003.(VII.15.) KR. 8. § (2a) bekezdése (feladat ellátási szerződés) sem hivatkozható értelemszerűen, mert az önálló orvosi tevékenység jogosultságot az Öotv. és Öotv.Vhr határozza meg, tiltva a feladat ellátási szerződést. Sem a feladat ellátási szerződésnek, sem a működési engedélynek nincs jogkör kapcsolata a jogtulajdonossal. Erről szolt a párhuzamos jogkör ([REDACTED] bírósági elnök) Alkotmány ellenességének kihirdetése a 28/2006.(VI.21.) és ennek megerősítése a 29/2006.(VI.21.) AB Határozatokban. Ez utóbbi VII/2. bekezdésében utalva arra, hogy az önkormányzati jogkört biztosító jogkör feladat ellátási szerződés formájában sértené az Alkotmány 35. § (2) bekezdését is az akkor hatályos Önkormányzati Törvény 8. § (1, 4) bekezdéseivel együtt.

II.

A tulajdonhoz való jog sérelme (Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése)

Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata – az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése

1. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában azokra a vagyoni értékű jogokra terjesztette ki az alkotmányos tulajdonvédelmet, amelyek funkciójukat illetően „tulajdonszerűek” {ld. pl. haszonélvezet: 3199/2013. (X. 31.) AB határozat és 25/2015. (VII. 21.) AB határozat; a pénzügyi lízinggel összefüggésben a 15/2014. (V. 13.) AB határozat megállapításai; **orvosi praxisjog: 28/2006. (VI. 21.) AB határozat**. Így a praxisjog tekintetében is érvényesülniük kell az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében szabályozott tulajdonhoz való jog körében megállapított garanciáknak.

2. Az Alkotmánybíróság a 28-29/2006.(VI.21.), a 63/2006.(XI.23.) határozatában kimondta a működtetési joggal kapcsolatban, hogy „a működtetési jog tartalmát és terjedelmét az Öotv. 2. §-a meghatározta. A 297/B/2005.(2006.XI.27) AB Határozatában azt is kimondta, hogy ezt a tulajdonjogot csak egy helyen, a megvásárolt praxisban lehet gyakorolni, és értelemszerűen ebből jövedelemhez jutni. **Az 1. § (2) bekezdésének a) és c) pontja önálló orvosi tevékenység néven meghatározza, hogy a területi ellátási kötelezettséggel nyújtott alapellátás joga, az adott körzethez a házi orvos személye által elválaszthatatlanul kapcsolt működtetési jog.** „Az 1. § (2) bekezdésének c) pontja a működtetési joghoz a Magyar Orvosi Kamarának az önálló orvosi tevékenység végzésére jogosító engedélyét írta elő feltételként. A Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény 2. §-ának (4) bekezdése azonban meghatározta azokat a feltételeket, amelyek az engedélyhez szükségesek (kamara tagság, működési nyilvántartásban szereplés, jogszabályban meghatározott kizáró ok hiánya). Mindezek alapján a működtetési jog megszerzése – a törvényben pontosan rögzített feltételek mellett – törvény által garantált.

Nincs szó tehát olyan bizonytalan tulajdonszerzésről, mint a tulajdoni rendszer átalakulása során a vagyonszétosztások tekintetében volt.” [29/2006. (VI.21.) AB határozat] **Azaz a praxisjog megszerzésének, gyakorlásának és annak elidegenítésének** – mint a szerzés egy lehetséges és a leggyakoribb komplementer cselekményének – **feltételei normatívan szabályozottak**. Így amennyiben egy orvos megfelel a jogszabályi feltételeknek, úgy számára engedélyezni kell a praxisjog megszerzését, és mindaddig, amíg a törvényi feltételeknek megfelel, tőle el nem vonható, és ki sem üresíthető körzetének működtetési joga (2012-től ezt hívják praxisjognak). A praxis működtetésének önhatalmú önkormányzati átvételét feladat ellátási szerződés hiányra hivatkozással az Öotv. 2. § (9) bekezdése tiltja: „...a működtetési jog.. gyakorlásának joga sem ingyenesen, sem viszterhesen át nem ruházható”. Lemondani sem lehet a jogról az önkormányzat részére, mert ezt az Öotv. 2. § (4) bekezdése kizárólag családon belüli orvos hozzátartozó részére engedi meg: „egymást követő származási sorrendben a működtetési jog folytatására jogosult személy javára” kizárva az önkormányzatot.

3. A 3052/2016. (III.22.) AB határozat pedig kimondta, hogy az Alaptörvény XIII. cikke **az állammal /hatóságokkal – hivatalokkal/ szemben fogalmaz meg olyan közjogi igényt, mely alapján – néhány, Alaptörvényben biztosított kivételtől eltekintve – köteles tartózkodni az alapjog alanyának tulajdonosi pozíciójába történő behatolástól**. Továbbá **a tulajdonhoz való jogot garantáló alaptörvényi rendelkezés elsősorban a már megszerzett tulajdont védi az elvonástól és korlátozástól**, ahogyan ezt az Alkotmánybíróság több határozatában is [3115/2013. (VI.4.) AB határozat, 3024/2015. (II.9.) AB határozat, 3194/2014. (VII.15.) AB határozat] kifejtette.

4. Tehát ahogy arra az Öotv. 2. § (3) bekezdése is hivatkozik, és amit az Alkotmánybíróság is következetes gyakorlatával alátámasztott, **a háziorvosi működtetési jog (2012-től praxisjog) vagyoni értékű jog, amit alkotmányos tulajdonvédelem véd, és „nem függ az önkormányzattal való megállapodástól”** (63/2006.(XI.23. ABH. III/4). Azaz a működtetési jog jogosultját megilleti a praxissal való rendelkezés joga, illetve a tulajdonjog egyéb részjogosítványai, és őt a működtetési jogától – nagyon szűk, törvény által meghatározott kivételi körtől (halálozás, végleges munkaképtelenség) eltekintve – nem lehet megfosztani.

A fenti elvek alkalmazását a jelen ügyre, alkotmányjogi panaszom tartalmazza a 16. oldaltól.

A hátrányos megkülönböztetés tilalmára [az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdései] hivatkozásom a 29/2006.(VI.21.) ABH. VI/1 bekezdésben foglalt szintén alkotmányjogi okfejtés. Ennek során is számos korábbi AB Határozatra történik utalás: „Több indítványozó támadja az Öotv. különböző rendelkezéseit a diszkriminációnak az Alkotmány 70/A. §-a (1) bekezdésében kimondott tilalmára hivatkozva.

A 9/1990. (IV. 25.) AB. határozatban az Alkotmánybíróság a megkülönböztetés tilalmát úgy értelmezte, hogy **a jognak mindenkét egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie** (ABH 1990, 46, 48.). Az egyenlőségnek az adott tényállás lényeges elemére nézve kell fennállnia. A megkülönböztetés tilalmába ütközik, ha adott szabályozási koncepción belül eltérő szabályozás vonatkozik valamelyik csoportra [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77, 78.]. Az Alkotmánybíróság alkotmányellenes megkülönböztetést állapít meg abban az esetben, amelyben jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok között a nélkül tesz különbséget, hogy ennek alkotmányos indoka volna (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.). **Az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésében kimondott megkülönböztetési tilalom nemcsak az alapvető jogok tekintetében áll fenn, hanem egyéb jogokra vonatkozóan is** [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281.]. Az alapvető jogok esetében jelentkező diszkriminációnál az Alkotmánybíróság a szükségesség és az arányosság

szempontjai alapján bírálja el a jogszabályt. Az Alkotmánybíróság olyan esetben tekinti alkotmányellenesnek a megkülönböztetést, amelyben a megkülönböztetésnek nincs ésszerű indoka, önkényes [30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130, 139, 140.]". (29/2006. VI.21. ABH)

III.

A munkához való jog sérelme az Alaptörvény XII. cikk (1) (2) bekezdés.

A 29/2006. (VI.21. V/3) AB Határozatának alapjogi okfejtése értelmében „Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot. Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tulajdonhoz való jogot alapvető jogként részesíti alkotmányos védelemben [7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25.]. Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak a polgári jogi tulajdonjogra, hanem egyéb vagyoni jogokra is vonatkozik [17/1992. (III. 30.) AB határozat, ABH 1992, 104, 108.]. A tulajdonhoz való jog védelmét kimondó 13. § (1) bekezdésének alkalmazását az Alkotmánybíróság gyakorlata kiterjesztette a vállalkozói jellegű tevékenységre is. Az építéstervezési jogosultság szabályainak vizsgálatával kapcsolatban az Alkotmánybíróság a jövedelemmel járó, vállalkozói jellegű tevékenységre alkalmazandónak találta a tulajdonjog alkotmányos védelmének szabályait [40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282, 286, 287.]. Az Ötv. javaslatának miniszteri indokolása a működtetési jogot az orvosi tevékenység vállalkozásként történő végzésével összefüggésben magyarázza. Ennek megfelelően a tulajdonjog alkotmányos védelme kiterjed a működtetési jogra, mint – az Ötv. 1. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott – vagyoni értékű jogra is.

Az Alkotmány a tulajdonjogot az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként részesíti védelemben. A védelem terjedelme a közjogi és magánjogi korlátokkal együtt értelmezhető, függ a jogosultság alanyától, tárgyától és funkciójától, valamint a korlátozás módjától [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 380.]".

Kiegészítve ezt azzal, hogy ezt fejezi ki az Ötv. 2. § (3) bekezdése is, mert a működtetési jog „vagyoni értékű”. Azonban nem az eladhatóság miatt, mert a TEK nélküli (nem házi-orvosi) működtetési jog is vagyoni értékű, azonban ez nem adható el, és családon belül sem adható át: közjegyzői fogalommal korlátozott, úgynevezett „kegyelmi” működtetési jog. Vagyoni értékének tartalma ott is a finanszírozás.

A NAV Illeték Osztály a [REDACTED] praxisomra évekkal az adásvételelem után szerzési illeték befizetési felszólítást küldött ki. Tájékoztattak arról is, hogy hiába nem működtetem a praxisomat, a 8 órás adóköteles főállásomat a NAV csak eladást követően törölheti.

2018. április 27-én a [REDACTED] Kórház Munkaügyi Osztály írásba foglalta, hogy: „olyan szakorvost nem tudunk közalkalmazotti jogviszonyban sem teljes, sem részmunkaidőben foglalkoztatni, akinek más, teljes munkaidős munka vagy közalkalmazotti jogviszonya van főállásban”. Mind ez álláspontom szerint többszörösen igazolja a munkához való alapjog sérelmemet.

IV.

Az Alkotmánybíróság a működtetési jog kapcsán a jogforrási hierarchia jogalkalmazási rendjének megsértését, ez által Alkotmány ellenességet hirdetett ki, ha az eljárás szereplői, beleértve a rendesbíróságokat is figyelmen kívül hagyják a jogrendet.

A 29/2006.(VI.21.) ABH. VII/2. bekezdésében az Alkotmány 35. § (2) bekezdésére valamint az Önkormányzati Törvény 8. § (1, 4) bekezdéseinek, a 28/2006.(VI.21.) ABH. a Jat. 1-2. § bekezdések, és a magántulajdon megsértéseit mondta ki a feladat ellátási szerződésről. Alap-

éllel utalva arra, hogy sem az Öotv-ben, sem az Öotv.Vhr-ben nem szerepelt soha feladat ellátási szerződés: „Az indítványozó feltételezésétől eltérően a Vhr. nem az önkormányzattal kötendő szerződésről rendelkezik.

A 28/2006. (VI.21.) AB Határozatban hivatkozott **Jat. 3. § (7) bekezdése Alkotmány – Alaptörvény ellenességet mond ki a szolgáltató feladat ellátási szerződéséről és működési engedélyéről:** „Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás **nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű.** A jogszabályban nem ismételtet meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes”. Ugyanúgy, mint az Alkotmány 35. § (2) bekezdése: „**Kormányrendelet nem lehet ellentétes a törvénnyel**”. Ráadásul itt ez nem csak törvény, hanem alkotmányos és állampolgári alapjogsértéseket is eredményez.

A jogállamiság védelmét a 63/2006.(XI.23.) Határozatában hirdette ki az Alkotmánybíróság: konkrétan, félre nem érthető módon: „Az Öotv. szerint a **működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal való megállapodástól**” **A feladat ellátási szerződés „a felhatalmazás keretein való túllépést jelent és ezért sérti a jogállamiság elvét. A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt [Alkotmány 7. §. 2) bekezdése] – alkotmányellenességet eredményez.** A jogállamiságból eredő jogbiztonság védelme, illetőleg más alkotmányos rendelkezések, így a jogforrási hierarchia jogalkotási alapelve alkotmányos védelemben részesül. E rangsornak megfelelően a magasabb szintű jogszabállyal az alacsonyabb szintű nem lehet ellentétes. az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény nem teszi lehetővé működtetési jog engedélyezését a háziorvosi körzet betöltetlensége címén olyan esetben, ha az ott működő orvos működtetési joga nem szűnt meg”. Tehát az eladás kapcsán, a tulajdonszerzés alapján érvényes hatósági bizonyítvány, mint törvényi rendelkezéssel szemben a feladat ellátási szerződés - működési engedély jogi kapcsolat hivatkozás jogrend ellenes!

Az önkormányzati önkényesen vindikált munkáltatói jogköre ezért állampolgári alapjog sértő!

Jogállamiság ellenes, Alaptörvény sértő, ha a rendesbíróság a törvényi rendelkezés fölé helyezi az SzMSz-t, mert ezzel munkáltatói jogkört valamint ez által perképeséget vindikálnak az önkormányzatnak. Holott az önkormányzat közszolgáltatási kötelezettsége, a jogtulajdonos szolgáltatója általi akadálymentes alapellátás nyújtást tesz számára kötelezővé, védve ezzel a háziorvos tulajdonát. A rendesbíróságok ezzel szemben a tulajdonszerzés nélküli orvost, és a tulajdonos helyére beengedő önkormányzatok tevékenységét ítélték jogszerűnek.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az indítvány szövege Megjegyzés: Az indítványnak alapjogsérelmet alátámasztó indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sérti a támadott bírói döntés.

A bíróságok hatásköri szabályai átvezetnek ebbe a b) pontba. Ugyanis a jelen perújításban, több mint 11 évvel a 2006-ban kihirdetett Alkotmánybírósági Határozatok ellenére, figyelembe véve az itt 1/e pontban előadottakat - a 28/2006. VI.21. ABH-ot előkészítő ügyvédi és bírói normakontroll vizsgálatban, valamint a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Gfv.XI.30.014/2008/3 számú felülvizsgálati eljárásában foglaltakat a konkuráló és önkormányzati jogkör parttalanságáról – a jelen perújításban eljáró bíróságok még mindig elmulasztották vizsgálni az alperesek perképesességét.

A Győri Ítéltáblára 2018. szeptember 7-én előterjesztett fellebbezésem 8 tényállás tévesztést tartalmazott, melyek a perújítás megengedhetőségét biztosíthatták. Azonban a 2. oldalon

hivatkozott 3. tényállástévesztés a perképesség vizsgálatának elmulasztása az előző pontban hivatkozott „a vonatkozó szabályokat szándékosan megszegve” az a tény, hogy sem az első fokon eljáró Tatabányai Törvényszék, sem a másodfokon eljáró Győri Ítélőtábla semmiféle figyelmet nem fordított a perképesség vizsgálatára. Fellebbezésem 2. oldalán szerepel, hogy:

„Perképesség 48. § A perben fél az lehet (perbeli jogképesség), akit a polgári jog szabályai szerint jogok illethetnek, és kötelezettségek terhelhetnek. **50. § (1)** A felek perbeli jog- és cselekvőképességét, valamint a törvényes képviselőnek ezt a minőségét, ha ezek iránt kétség merül fel, **a bíróság az eljárás bármely szakában hivatalból vizsgálja**”.

Sem az alapeljárásban, sem a jelen perújításban ez a kérdés nem volt vizsgálva.

1) A II. rendű alperes sem lehet perképes, mert a Vhr. 3. § ' bekezdés 2. mondata értelmében a működtetési jogom megvásárlásának hiányában hiányzik „a jogi előfeltétele” annak, hogy törvényesen bármiféle jogi kapcsolatba léphessen a III. rendű alperes Önkormányzattal, valamint a körzetem lakóinak minősített adatainak kezelésével. Így sem érvényes hatósági bizonyítványa, sem a vállalkozásának érvényes működési engedélye, sem érvényes önkormányzati megállapodása nem volt soha.

Így a Pp. 48. §-a értelmében sem jogok nem illetik, sem kötelezettségek nem terhelik. De semmiféle jogi státusza sincs, mert nem tulajdonos, nem a helyettesem, de még közalkalmazotti státusza sem lehet.

Maga a II. rendű alperes is beismerte a Veszprémi ÁNTSZ vezető [REDACTED] 2017. július 5-i kézzel írott nyilatkozatának érvényességét a párhuzamosan futó 15.B.98/2018. számú büntető eljárásba, kevéssel ezt megelőzően benyújtott, a jelen perújításban 1. sz. mellékletként szerepeltetett OALI és az OTH akkori főorvosainak aláírásával igazoltan. Ezzel az Ő valamennyi iratának érvénytelenségét a praxisommal kapcsolatban. Ugyan is ebben a mellékletében az OTH által kiállított AEF-15167-2/2016. ikt. számú iratában az szerepel, hogy 2009. 09. 15-én működtetési jogot szerzett a II. rendű alperes. De ezt kizárólag adásvételi szerződés útján tőlem szerezhette volna meg a Vhr. 11. § (1) bekezdés és az előbb említett 63/2006.(XI.23.) ABH-ban foglaltak értelmében, mert a körzet általam betöltött!

Bizonyítottan ezzel beismerte a Veszprémi ÁNTSZ vezető [REDACTED] 2017. július 5-i nyilatkozatának érvényességét, mivel a tulajdonjogom igazolásával, mint ügyféljogos – ez szerepel ebben a nyilatkozatban - kértem iratbetekintést. Ezzel, és az előbb említett 63/2003.(XI.23.) AB Határozatból idézettel együtt azt is, hogy jogszerzés, és érvényes működtetési engedély nélkül az egész eljárás kezdetétől fogva, azaz **10 éve nincsen perképessége sem a jelen ügyben!** Hiába fogadott el ugyanis a Veszprémi ÁNTSZ-től jogsértően a II. rendű alperes 4 nappal korábban, 2009. szept. 11-én 4238/7/2009. számon egy működtetési engedélyt az Öotv.Vhr. értelmében a semmire és értelemszerűen sehová! Sorrendiség tekintetében ugyanis törvény írja elő, hogy **első a működtetési jog megvásárlása!** Csak erre adható ki érvényes működtetési engedély! Ráadásul 2009. szeptember 15-én, az ebben az iratban foglalttal ellentétesen nem vásárolta meg tőlem a körzetem működtetési jogát

De a megszerzett tulajdonjogom folyamatosságát igazolja a Tatabányai NAV Illeték Osztály 2015. október 5. és 2017. január 12. keltezésű hivatalos, okirat értékű tájékoztatása is a perújítási beadványom 4/a - 4/d mellékletében közvetlenül igazolva. A Pp. 3. § (5), a Pp. 195. § (1) és a Pp. 195. § (7) bekezdések értelmében: „A közokiratot az ellenkező bebizonyításáig valódinak kell tekinteni.

Továbbá a 2017. december 12-i perújítási kérelmem 2. számú mellékletében [REDACTED] az OTH akkori Tiszti Főorvosa is megerősítette fél évvel a fent említett AEF-15167-2/2016. ikt. számú iratban szereplő adatokkal ellentétes tartalmat 2010. január 20-án a 412-3/2010. ikt. számú tájékoztatásában. Azt, hogy figyelemmel az időrendre, a II. rendű alperes sem mű-

ködtetési jogot nem szerzett tőlem, ebből eredően érvényes működtetési engedélye sem volt soha. Következésképpen jogi státusszal sem rendelkezik a praxisomban, mert nem tulajdonos, se nem a helyettesem. Önként adódik a kérdés, hogy mi alapján II. rendű alperes a Törvény-szék előtt jogi státusz nélkül 10 éve, ez által perképesség hiányában a helyemen ülő? Ez egyben igazolja a **Pp. 260. § (1) b)** valamint a **260. § (3) bekezdésben** foglaltakat is, visszamenően az alapeljárás kezdetéig, mert elfoglalva tartja a tulajdonomat jelenleg is! A Veszprémi ÁNTSZ vezető Főorvosnőjének 2017. július 5-i nyilatkozata, valamint ezzel összhangban [REDACTED] 2010. január 20-án kelt 412-3/2010. ikt. számú tájékoztatása által is igazoltan.

2) III. rendű alperes Önkormányzat szintén nem lehet perképes. Ez eljárásjogi súlyos hiba a kezdetektől fogva, amiből levezethető a IV-VI. rendű alperesek perképességének hiánya. Azért, mert szereplésük a perben a III. rendű alperes szerepléséből ered, aki viszont az önálló orvosi tevékenység gyakorlásának megakadályozására nem rendelkezik a már hivatkozott Ket. 83. § (4) bekezdése miatt jogkörrel. Így nincs munkáltatói jogköre munkaadói szerződés kötésre. Ráadásul a kizárólagos működtetési tulajdon jog nyomán a rendelő kulcsát a III. r. alperes senki másnak nem adhatja át jogvásárlást követően. Nem is tartalmazott soha a 18/2000. (II.25.) Öotv. Vhr. feladat ellátási szerződéskötési lehetőséget, mert a joggyakorlást akadályozó Vhr. 4. § (3 a, 3 d) és 7. § (3) bekezdéseket Alkotmány ellenesnek hirdette ki a 28/2006. (VI.21.) és a 63/2006.(XI.23.) AB Határozat. Sőt az Abtv. 43. § (4) bekezdésre hivatkozással visszamenő hatállyal semmisítette meg, ahogyan erre már fentebb utaltam.

3) A Győri Ítéletábrára 2018. szeptember 7-én benyújtott fellebbezésem 4. oldala tartalmazza álláspontom szerint legvilágosabban az alkotmányjogi panaszom jogosságát:

„Az Öotv. 2002. április 15-től beiktatott módosított 2. § (2) bekezdése határozza meg újabb törvényi szinten az önkormányzat kizártságát a tulajdonjog gyakorlás akadályoztatásából. Ezzel a perképességét arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság által négyszeres alapjogi védelemben álló működtetési jog tulajdonosával szemben perelhessen. Ezt a Ket. 83. § (4) is határozottan tiltja. Alapjogot nem is tárgyalhat bíróság, mert az egyenesen a jogállamiság és **a diszkrimináció tilalmának megsértése a magántulajdon és a munkához való alapjog megsértésével együtt.**

Ez viszont azt jelenti, hogy a jelenleg is meglévő (2012-től praxisjogom) működtetési jogom négyszeres alapjogi védelme miatt a személyem sem perképes az ügyben, mert az Alkotmány 8. § (2) bekezdése ezt kizárja: „A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat **törvény** állapítja meg, **alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.**” A működtetési jog pedig a 2018. május 8-i beadványom I. sz. mellékletében Prof Dr. Barzó Tímea Praxisjog című könyvéből idézve az áll, hogy „Jogi szerkezetük szerint az alanyi jogok lehetnek abszolút vagy relatív jogok. Az abszolút jog a jogosult bizonyos érdekkörének zavartalanságát kívánja biztosítani mások behatása ellen”. (132. o.). A tulajdonjog abszolút jog, a működtetési jog az előzetes jogvásárlási engedéllyel pedig abszolút szerkezetű jog. Ezt még külön meg is erősíti a jogvásárlást követően kiadott hatósági bizonyítvány. Így ehhez sem hatóság, sem hivatal, beleértve a bíróságokat sem férhetnek az alapjogi védelmen túl sem hozzá”.

Azonban a rendesbíróságok ezt figyelmen kívül hagyták, illetve nem értelmezték!

Hivatkoztam alkotmányjogi panaszbeadványom 9. számú mellékletének 4. oldalán a párhuzamos, más szóval konkuráló jogkör Alkotmány ellenességét, ami a 28/2006. (VI.21.) AB Határozat alapjául szolgált.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nem kezdeményeztem.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet) *Megjegyzés: Bár az alkotmányjogi panasz eljárás során a jogi képviselet nem kötelező, amennyiben az indítványozó jogi képviselővel jár el, az Alkotmánybíróság Ügyrendje értelmében a meghatalmazásnak kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre kell vonatkoznia, és a képviseleti jogosultságot teljes bizonyító erejű magánokirattal, vagy közokiratba foglalt meghatalmazással kell igazolni.*

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

A nyilatkozat szövege *Megjegyzés: Az Abtv. 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Ügyrend 36. § (2) bekezdésére és 56. § (1)–(2) bekezdéseire tekintettel az Abtv. 26–27. §-ai alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok esetében az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem (tehát az ügy) lényegét az Alkotmánybíróság a honlapján közzéteszi. Az indítványban szereplő személyes adatokat az Alkotmánybíróság csak akkor teszi közzé, ha ahhoz az indítványozó, illetve az érintett kifejezetten hozzájárul. Ez a pont alatt tehát az indítványozónak erről kell nyilatkoznia.*

Abban az esetben, ha az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez, vagy ebben a kérdésben nem nyilatkozik, az Alkotmánybíróság az alkotmányossági kérelem lényegét ezen adatok törlése mellett teszi közzé. Az indítványozó hozzájáruló nyilatkozata esetén az Alkotmánybíróság csak az indítványozó nevét teszi közzé az ügy lényegének ismertetésekor, az indítványozó ezen túli további személyes adatait, valamint más személyek azonosítását lehetővé tevő adatokat az indítványból felismerhetetlenné teszi. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor az érintett hozzájárulása nélkül nyilvánosságra hozhatja a közérdekből nyilvános adatokat, valamint a jogi képviselő nevét. Az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem lényege – a nyilatkozat függvényében az indítványban foglalt, a személyek azonosítását lehetővé tevő adatok törlése (anonimizálás) mellett – az indítvány másolatának a közzétételével is történhet.

A fentiek megfelelően vonatkoznak az eljárás során az Alkotmánybírósághoz közfeladatot ellátó szervek, illetve más személyek által megküldött véleményben, továbbá a szakértői véleményben és az Alkotmánybíróság által az ügyben hozott döntésben szereplő személyes adatokra is.

Fentiek értelmében az indítványozónak az alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidejűleg nyilatkoznia kell, hogy személyes adatai (neve) közzétételéhez hozzájárul-e. A nyilatkozat hiányában az Alkotmánybíróság azt feltételezi, hogy az indítványozó (az érintett) a személyes adatai (neve) közzétételéhez nem járult hozzá. Az ügy elintézését egyébként semmilyen módon nem befolyásolja vagy hátráltatja, ha az indítványozó ebben a kérdésben nem nyilatkozik, vagy nem járul hozzá a személyes adatai (neve) nyilvánosságra hozatalához.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek) *Megjegyzés: Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.*

A 2019. július 4-i Alkotmányjogi panaszbeadványomnak az 1-7 mellékletei.

Tisztelt Alkotmánybíróság! Kérem, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti eljárásban állapítsa meg a bírói végzések Alaptörvény ellenességét. A Tatabányai Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 4.P.20.021/2018. sz. végzését, a Győri Ítéltábla Pkf. V.25.758/2018/2. számú jogerős végzését és a Kúria Pfv.V.20.347/2019/2 végzését, **mint Alaptörvény ellenes bírói döntéseket semmisítse meg.**

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság a felhívott állampolgári alapjogok megsértése miatt hatályon kívül helyezett végzések mellett, a jelenleg is fennálló alapjogok megsértése miatt az elsőfokon eljáró Tatabányai Törvényszéken a perújítási eljárás lefolytatását elrendelni szíveskedjen a Pp. 48. §-ban foglalt perképesség vizsgálatával kezdődően.

Kelt: 2019. november 1.

dr. Ugrai Tamás, kérelmező

képv:

Mellékletek:

3 db